

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

grænsninger i det frie Salg af Reeksportvarer, saa at det kun kan finde Sted til Skibe, der sejler til Havne uden for de nordiske Lande og Østersøomraadet, det vil sige Skibe, der ikke er destineret til islandske, norske, svenske, danske, finske og tyske Havne, samt russiske Østersøhavne.

Til Skibe, der sejler inden for dette Omraade, sælges Proviant og Skibsstyr kun efter de almindelige Regler, det vil sige efter visse af Toldvæsenet, i visse Tilfælde Direktoratet for Vareforsyning, fastsatte Retningslinier. Rationerede Varer kan saaledes kun leveres i et Omfang, der svarer til den danske Befolknings Rationer. Leverancernes Størrelse fastsættes i øvrigt under Hensyntagen til den forestaaende Rejse Varighed og Besætningens Størrelse. Der er ikke noget til Hinder for, at der til Skibe, som sejler inden for dette Omraade, ogsaa kan sælges Reeksportvarer, men det kan kun ske inden for de af Toldvæsenet og Direktoratet for Vareforsyning fastsatte Rammer. Det kan i denne Forbindelse nævnes, at f. Eks. Kaffe kun sælges til udenlandske Skibe, der sejler i nævnte Omraade, i et til den danske Befolknings Rationer svarende Omfang og uden Adgang til supplerende Indkøb af Reeksport-Kaffe, med mindre Dispensation gives. Af Tobaksvarer tildeles der ved de københavnske Toldsteder hver Mand af Besætningen 30 Gram pr. Dag.

Man har ikke anset det for muligt at fastsætte særlige Regler for tyske Skibe, og disse kan derfor købe Proviant og Skibsstyr efter samme Regler som andre Nationers Skibe. Jeg forstaaer paa det ærede Medlem Hr. Elmquist, at han principielt kunde tænke sig, at man forbød de tyske Skibes Anvendelse i denne Fart. Det tror jeg ikke er muligt. Saa vidt jeg er orienteret gennem Fragtnævnet, er det nødvendigt for at kunne tilfredsstille Tonnagebehovet, at vi har disse tyske Skibe sejlede, og naar vi har det, maa det vist nok anses for umuligt eller urimeligt at nægte dem at proviantere i noget som helst Omfang, og jeg vil finde, at med de meget stramme Regler, jeg her har gjort Rede for, er man inden for den Grænse, man med nogen Rimelighed kan trække. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der, selv om det er altsaa Kvanta af Varer, der kan købes, alligevel paaføres dansk Smaaskibsfart en ubehagelig Konkurrence, fordi det vel nok er en Kendsgerning, at i det Omfang Besætningerne er i Stand til at opspare nogle af disse meget smaa Ra-

tioner, kan de sikkert afsætte dem for saa gode Priser paa det ulovlige Marked i Tyskland, at selve den Betaling, der ydes for Fragten, bliver af mindre Betydning. Men under de foreliggende Forhold, hvor denne Skibsfart er nødvendig for os, tror jeg ikke, det vil være muligt at skride til den Foranstaltning, det ærede Medlem anbefalede.

Som et rent Bimoment kan man maaske ogsaa anføre, at i valutamæssig Henseende er Ordningen gavnlig for os, idet de Betalinger, der ydes for denne Skibsfart, gaar over Offset-Kontoen med Bizonen, og altsaa i Realiteten er Dollars. Men jeg skal med Glæde underkaste Problemet endnu en Overvejelse og forhøre mig hos Fragtnævnet.

Elmquist: Jeg takker den højtærede Minister for Besvarelse af mit Spørgsmaal. Jeg mener nu alligevel, at de Varer, som kan købes — selv om det er i begrænset Omfang —, er af en saadan Betydning, at det kan bidrage til yderligere at nedsætte den Fragt, som de tyske Skibe i Forvejen er villige til at tage til en meget billig Pris. Jeg vil i hvert Fald bede den højtærede Minister overveje, om man ikke kunde fratage disse Skibe Retten til at faa de omtalte Varer toldfrit. Det er ikke nødvendigt, at de kan købe Snapsen toldfrit. Det er heller ikke nødvendigt, at de faar Ferskner og andre Sydfrugter, som vi andre ikke kan købe, og som de kan afsætte til store Priser.

Den højtærede Minister mente, at de tyske Skibe var nødvendige, for at vi kunde tilfredsstille Transportbehovet her i Landet, og her er naturligvis det springende Punkt. Efter de Oplysninger, jeg har faaet, skulde det ikke være nødvendigt. Mange af de danske Smaaskibe ligger længere Tid i Havnene for at vente paa at faa Fragt, de er altsaa ikke fuldt beskæftigede. Imidlertid indrømmer jeg, at det er et Moment, der maa tages i Betragtning ved Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal forbyde denne tyske Skibsfart. Jeg vil bede den højtærede Minister — hvad jeg ogsaa forstod han vilde gøre — undersøge dette Spørgsmaal nærmere, og hvis det viser sig, at den danske Smaaskibsfart kan fyldestgøre Behovet her i Danmark, vil jeg bede Ministeren for offentlige Arbejder, om man ikke rent midlertidigt kunde befri den mindre Skibsfart for denne Konkurrence. Man vilde dog finde det ganske urimeligt, hvis vi f. Eks. tilbød, at der kunde komme 20 000 tyske Arbejdere her til Landet. De vilde sikkert gerne komme herop bare for at faa Føden. Hertil vil man maaske sige, at den Konkurrence kan vi ikke tage, men det er i Virkeligheden det